

[Henriette Crone.]

tale og derved blive ringere stillede i Konkurrencen end de Mejerier, som nu kan indrette sig fra nyt med de særlige Anlæg.

Endelig har den højtærede Minister, som jeg omtalte i forrige Samling, sørget for at give Mejerierne en Eneretsstilling ogsaa overfor de Specialfabrikker, som eventuelt maatte opstaa, og som i øvrigt ikke vilde være generede af Lovene, idet man har fritaget Mejerierne for det almindelige Fabriktilsyn, ogsaa for saa vidt angaar denne Del af deres Virksomhed, som ellers falder under Fabriktilsynet, naar det er paa andre Steder, Virksomheden foregaar. Der er stærkt delte Meninger om, hvorvidt den almindelige Mejerivirksomhed bør fritages for at være Fabriktilsynet underkastet, saa stærkt delte Meninger, at da Fabrikloven i 1913 var til Behandling i dette høje Ting, indsatte man en Bestemmelse om, at Mejerierne skulde være det almindelige Fabriktilsyn underkastet; og det var ikke saadan, at det var et enkelt Parti, der paa dette Punkt var uenigt med de andre, nej, der var næsten fuldkommen Enighed, idet kun et enkelt Udvalgsmedlem indstillede, at Mejerierne skulde have en Særstilling. Imidlertid var der et Flertal i Folketinget for, at Mejerierne fik denne Undtagelsesstilling, og Landstinget bøjede sig. Motiveringen for Folketingets Stilling var i øvrigt den, at man i Mejerierne i Almindelighed kun havde en Arbejdstid paa 4—5 Timer. Dette holder sikkert ikke Stik nu; jeg er ganske sikker paa, at ved en Undersøgelse vilde det vise sig, at Arbejdstiden nu er betydeligt længere, ligesom Mejeridriften sikkert er blevet mere industrialiseret siden 1913. Og var der delte Meninger den Gang med Hensyn til Mejerivirksomhedernes Særstilling overfor Fabrikloven, vilde der sikkert nu staa endnu flere paa den Side, der mener, at Mejerierne bør ind under Fabrikloven. Det er derfor noget nær det, man kalder en stærk Pibe Tobak, naar den højtærede Minister nu foreslaar, at Mejerierne skal være fritaget for det Tilsyn, som andre Virksomheder af samme Art er underkastet, og jeg forstaar ikke, hvorfor Mejerierne skal have den Begunstigelse, som ligger i denne Særstilling. Jeg understregede allerede i forrige Samling saa stærkt, som jeg overhovedet kunde, at vort Parti aldrig vilde gaa med til denne Bestemmelse, og naar den højtærede Minister paa ny fremsætter det samme Forslag, maa jeg derfor gaa ud fra, at det er Ministeren ligegyldigt, enten vort Parti vil være med eller ikke. Den højtærede Minister svarede paa en Forespørgsel fra mig om, hvorvidt Tilsyns-

myndighederne var spurgt, at det var de ikke, og Ministeren vilde heller ikke lægge synderlig Vægt paa de Svar, man eventuelt vilde faa fra Tilsynsmyndighederne. Jeg saa den højtærede Sundhedsminister for et Øjeblik siden; nu er han her desværre ikke længer, det kunde ellers have været ret interessant at faa at vide, hvad den højtærede Sundhedsminister, under hvem jo Arbejds- og Fabriktilsynet sorterer, mener om saaledes at være sat fuldstændig udenfor.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om det andet Lovforslag, Tillæg til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine. Det er naturligt, at man baade af Hensyn til Verdensmarkedet, der betyder saa uendelig meget for vort Land, og af Hensyn til Forbrugerne sikrer sig imod, at et Kunstprodukt sælges som et Naturprodukt, og hvis man ikke mener i den gældende Lov at have tilstrækkelig Hjemmel til at skride ind, er det naturligt, at man søger at udvide denne Hjemmel. Jeg mener for øvrigt, at der allerede i den gældende Lov er den samme Sikkerhed for og Kontrol med, at det Produkt, som det særlig drejer sig om, Fedtemulsion eller Kunstfløde — selv om jeg risikerer, at dette i den højtærede Ministers Øre lyder som et uartig Ord, vil jeg alligevel for Nemheds Skyld kalde det saaledes —, at altsaa Kunstfløde ikke sælges som Naturfløde, som man har for, at Margarine ikke sælges som Smør. Men jeg er ikke Jurist, og hvis det ikke strækker til, er det naturligt, at man gaar til en Ændring; herom er der ingen som helst Uenighed mellem den højtærede Minister og mit Parti.

Men Lovforslaget gaar jo langt videre, idet det giver den til enhver Tid siddende Landbrugsminister Hals- og Haandsret over baade Tilvirkningen og Salget af Kunstfløde, og dette vil naturligvis medføre en Utryghed, som ingen Forretningsmand er tjent med. Der er ingen, som i højere Grad end Socialdemokratiet er interesseret i, at man er sikker paa, at der ikke finder Forfalskninger af Varer Sted, thi man kan være sikker paa, at det altid er de fattigste, som først og fremmest vil blive Ofrene, og vi vil derfor med Glæde imødesee en Lovgivning, som tager Sigte paa, at man ikke, hverken som Hovedprodukt eller Biprodukt, skal kunne forfalske Varen. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om vi kan vente, at dette Lovforslag er Indledningen til en almindelig Lovgivning, som søger at forhindre Forfalskning af Varer, for i benægtende Fald nærer vi nogen Ængstelse for at gaa for rigoristisk frem overfor et enkelt Produkt, et nyt Produkt, hvis Betydning